

VILNIAUS SENAMIESČIO ATNAUJIUNIMO AGENTŪROS PATARIAMOJI TARYBA

PROTOKOLAS Nr. 3

2026 m. kovo 25 d.

Nuotolinis posėdis įvyko 2026-03-25 10.00 val.

Dalyvavo (17 Patariamąsios tarybos narių ir Tarybos sekretorė):

Donata Kabelkė – Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Kultūros paveldo apsaugos skyriaus vedėja (Tarybos pirmininkė);

Evilin Lubienė – Savivaldybės Miesto aplinkos skyriaus patarėja;

Jurgita Justynovič – Savivaldybės įmonės „Vilniaus miesto būstas“ Teisės grupės vadovė;

Juozapas Blažiūnas – VšĮ Vilniaus senamiesčio atnaujinimo agentūros direktorius;

Renata Vaičekonytė-Kepežinskienė – Lietuvos nacionalinės UNESCO komisijos Sekretoriato paveldo programų vadovė;

Irena Kliobavičiūtė – Lietuvos architektų rūmų tarybos narė;

Augis Gučas – Lietuvos restauratorių sąjungos atstovas;

Mindaugas Klovas – Lietuvos istorijos instituto Miestų tyrimo skyriaus vedėjas;

Dainius Babilas – Tautinių mažumų departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės direktorius;

Viltė Janušauskaitė – Vilniaus universiteto Istorijos fakulteto mokslo darbuotoja;

Sigita Bugenienė – Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos Kultūros paveldo politikos grupės vyresnioji patarėja, Nacionalinė UNESCO kultūros paveldo koordinatorė;

Aidas Sinkevičius – Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos generalinio direktoriaus pavaduotojas infrastruktūrai;

Mykolas Juozapavičius – Vilniaus arkivyskupijos ekonomas;

Mindaugas Sabutis – Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios vyskupas;

Indrė Rutkauskaitė – Lietuvos žydų (litvakų) bendruomenės atstovė, Geros valios fondo direktorė;

Daiva Matusevičė – Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčios atstovė;

Yosafat Ostap Andrii Popovych – Vilniaus Švč. Trejybės graikų apeigų katalikų bažnyčios vyresnysis klebonas;

Jūratė Raugalienė – VšĮ Vilniaus senamiesčio atnaujinimo agentūros vyr. specialistė (posėdžio sekretorė).

DARBOTVARKĖ:

1. Augio Gučo pristatymas dėl siūlymo atkurti buvusį užstatymą. Lietuvos dailės muziejaus rekonstrukcijos klausimas.
2. Mykolo Juozapavičiaus klausimas dėl bendradarbiavimo tarp savivaldybės ir bažnyčios formų.

3. Trumpa apžvalga, kaip plano prioritetinių veiklų įgyvendinimas pasistūmėjo nuo sausio mėnesio.
4. Patariamąsios tarybos narių pasisakymai ir siūlomi klausimai.

Posėdį vedė Tarybos pirmininkė Donata Kabelkė.

1. SVARSTYTA: Augio Gučo pristatymas dėl siūlymo atkurti buvusį užstatymą. Lietuvos dailės muziejaus rekonstrukcijos klausimas.

A. Gučas kalbėjo apie Senamiesčio branduolį gynybinės sienos ribose, kuriose ilgą laiką buvo bandoma užlipdyti nukentėjusias, po karo išgriautas Senamiesčio vietas. Viso, A. Gučo paskaičiavimais, iki šiol atstatyta apie 30 pastatų, užtaisytas nemažas kiekis žiojėjusių dykviečių. A. Gučas pristatė 3-is aktualiausias problemines vietas:

1) Dominikonų g. 4 (buvusi pijorų kolegija). Dominikonų vienuolyno kompleksas apima ir šią teritoriją. Vieta tirta archeologiškai, yra gausi buvusio užstatymo ikonografinė medžiaga. A. Gučo nuomone, laikyti tokią dykvietę XXI a. yra nepadoru ir kažkas turi užsiimti bei spręsti buvusio užstatymo klausimą. A. Gučas svarstė, kad Vilniaus senamiesčio atnaujinimo agentūra (toliau – VSAA) galėtų tapti autoritetinga institucija, kurios funkcijose būtų numatytas neišlikusio užstatymo gynybinės sienos ribose klausimas.

2) Rūdninkų skverą iš šiaurės ribojanti Dysnos g. išklotinė, dabar ŠMC valdoma teritorija – A. Gučo nuomone yra netvarkinga urbanistikos ir estetiniu požiūriu, išgriauta vieta. Praeityje šios vietos neišlikusiam užstatymui atkurti parengtos paveldotvarkos sąlygos. Atstačius pastatus, pagaliau susitvarkytų aikštės erdvė ir vaizdas.

3) Maironio g. atkarpa nuo Išganytojo g. iki namo Nr.19. Ten dabar yra nevertinga atraminė garažų siena. A. Gučo nuomone, reiktų sutvarkyti šią vietą, atkuriant, gal ir ne visai tiksliai, buvusį užstatymą. A. Gučas akcentavo, kad šios 3-ys vietos reikalauja užbaigimo. Be to yra svarbus gynybinės sienos vartų fragmentų išryškėjimas, eksponavimas. Apie 90-us metus vyko buvusių Vilniaus g. („Vilijos“) vartų archeologiniai tyrimai, rasti gerai išlikę pamatai, pakeliamo tilto liekanos. Būtų svarbu konservuoti, iš dalies restauruoti ir eksponuoti tokią vietą. Yra ir nemažai apleistų gynybinės sienos vietų; vienoje vietoje griuvo tvora su gynybinės sienos fragmentais.

A. Gučas siūlė įtraukti šių darbų iniciavimą ir vykdymą į VSAA veiklos apimtį.

D. Kabelkė pakomentavo, kad VSAA funkcijų atnaujinimas yra numatytas Valdymo plane.

M. Juozapavičius pakomentavo klausimą dėl Dominikonų g. 4 ir 8. Vilniaus arkivyskupija norėjo sutvarkyti jai priklausantį pastatą, buvo paruošti priešprojektiniai pasiūlymai. Savivaldybės patvirtintame Vilniaus miesto bendrajame plane (toliau – Bendrasis planas) šioje vietoje numatytas visuomeninės paskirties žemės naudojimo būdas, todėl gyvenamosios paskirties pastatas, kurį planavo arkivyskupija, neatitiktų Bendrojo plano. M. Juozapavičiaus žiniomis, po poros metų bus vykdoma Bendrojo plano peržiūra, gal tuomet būtų galimybė tikslinti žemės naudojimo paskirtį. M. Juozapavičius akcentavo, kad Vilniaus arkivyskupija turi 4-is panašaus dydžio objektus. Šiuo metu prioritetas yra Misionierių vienuolyno sutvarkymas, jau yra statybos leidimai. Vilniaus arkivyskupija mato atstatymo Dominikonų g. 4 galimybę, bet M. Juozapavičius abejoja, kad Kultūros paveldo departamentas ir Savivaldybė ryžtųsi pritarti tokiam darbui.

I. Kliobavičiūtė pakomentavo, kokias mato atstatymo problemas, kodėl to atkūrimo iki šiol nebuvo imtasi. I. Kliobavičiūtės teigimu, rengiant Senamiesčio specialųjį planą (nuo 2008 m.), Savivaldybė laikėsi pozicijos, kad neišlikusio užstatymo atkūrimas nėra tinkamas Vilniaus senamiesčiui. I. Kliobavičiūtė kėlė klausimus, ar dabartinis Rūdninkų skveras yra ta vertybė, kurią reikia saugoti; ar tikrai kiekvienas medis Senamiestyje yra saugotinas, bei pastebėjo, jog neišlikusių urbanistinių struktūrų ar atskirų pastatų atstatymai yra populiarūs įvairiose šalyse ir yra pagrindžiami aiškia istorine ir ikonografinė medžiaga (pavyzdžiui, Vokietijoje remiamasi turimais gausiais brėžiniais). Tuo tarpu Vilniaus senamiesčio atveju su architektūriniais dokumentais situacija prasta, tad šiuo klausimu reikalingas aiškus apsisprendimas, kurie praradimai yra istorijos dalis. I. Kliobavičiūtė pabrėžė, kad gynybinės sienos atgaivinimas ir įpaminklinimas (nebūtinai atstatant ją) yra vienareikšmiškai prioritetas. I. Kliobavičiūtė svarstė, jog atkūrimas – sudėtingas procesas, kuris turi būti aiškiai reglamentuojamas, galbūt pasitelkiant specialiai tam skirtą programą, kurioje žingsnis po žingsnio aprašomas procesas. I. Kliobavičiūtė taip pat atkreipė dėmesį, jog šiuo metu rengiamas Vilniaus senamiesčio ir jo apsaugos zonos tvarkymo specialusis planas (toliau – Senamiesčio specialusis planas) numato 2-iejų pakopų procesą: 1) visuomenės apklausa; 2) idėjinis – architektūrinis konkursas. Nepaisant to, LAR atstovė pasigenda vertinimų dėl jau įvykusių architektūrinių konkursų ir pabrėžia, jog reikėtų turėti viziją, kaip turi būti rengiami architektūriniai konkursai Senamiestyje.

R. Vaičekonytė-Kepežinskienė sakė, kad Vilniaus istorinio centro apraše ir nominacinėje įrašymo į UNESCO pasaulio paveldo sąrašą byloje yra fiksuota dabartinė Senamiesčio būklė, tad neišlikusios urbanistinės struktūros atkūrimo klausimas yra labai diskutuotinas ir tai iliustruoja Valdovų rūmų atvejis, kuomet UNESCO skeptiškai žiūrėjo į rūmų atkūrimą, nors tai buvo valstybės pasirinkimas. Dėl A. Gučo minėtų teritorijų – R. Vaičekonytė-Kepežinskienė atkreipė dėmesį, kad kiekvienas atvejis individualus, tačiau skaudu girdėti apie per ilgą laiką susikūrusių viešųjų erdvių užstatymą, nes tokios idėjos yra kaip „eliksiyras“ vystytojams, galimybė manipuliacijoms. R. Vaičekonytė-Kepežinskienė pabrėžė, kad svarstant tokio tipo klausimus reikia atsižvelgti į Vilniaus miesto bendrąjį planą, rengiamą Vilniaus senamiesčio ir jo apsaugos zonos tvarkymo specialųjį planą, Vienos memorandumą ir Istorinio urbanistinio kraštovaizdžio (HUL) rekomendacijas. Taip pat pastebėta, kad vertėtų parengti gaires, paaiškinančias, kaip interpretuojame atkūrimo istorinėje aplinkoje koncepciją, kaip kuriame naują architektūrą nekartodami istorinių stilių.

S. Bugenienė siūlė diskusiją dėl šių konkrečių vietų sprendinių perkelti į Specialiojo plano lygmenį, nes tai yra teritorijos planavimo dokumentas, kuris bus derinamas su Savivaldybe, su visuomene.

V. Janušauskaitė pritarė, kad neišlikusios urbanistinės struktūros ar atskirų objektų atkūrimo klausimą galima spręsti Specialiuoju planu, tačiau taip pat iškelė klausimą dėl imitacinio tipo atkūrimo, kuris tarptautiškai yra nelabai priimtinas. V. Janušauskaitė pritarė, kad reikėtų gairių, kaip turėtų atrodyti atkūrimas istorinėje aplinkoje, nes specialiajame plane tas klausimas nebus sprendžiamas bei atkreipė dėmesį, kad gairės, pagrįstos tarptautine praktika, galėtų būti pritaikytos ne tik Vilniui.

A. Gučas siūlė vartoti terminą ne „atkūrimas“, o „atstatymas“ („*reconstruction*“) bei patikslino, kad tuo metu, kai 1994 m. buvo rengiama Vilniaus istorinio centro nominacinė byla, kartu su ja pateiktas ir Senamiesčio regeneracijos projektas (kuriame numatytas neišlikusios urbanistinės struktūros atstatymas),

jam pritarė UNESCO ekspertas Panu Kaila. A. Gučas patikslino, kad nekalba apie viso Rūdninkų skvero atstatymą, bet tik apie ŠMC priklausančią dalį, kad būtų atkurta skvero kraštinė.

V. Janušauskaitė pratęsė diskusiją dėl terminų, sakydama, kad „*reconstruction*“ yra atkūrimas, o „*rebuilding*“ atstatymas. Terminas atstatymas taikomas, kai turimi pilni duomenys ir praradimas yra įvykęs ką tik (pvz, teroro aktas, gamtiniai kataklizmai). Ten, kur yra interpretacija, vartojamas terminas „atkūrimas“.

D. Kabelkė siūlė, kad dėl kiekvienos iš A. Gučo pasiūlytų vietų (Dominikonų g. 4, sklypas prie ŠMC ir Maironio g. atkarpa) Patariamoji taryba galėtų suformuluoti savo siūlymus.

D. Matusėvičė sakė, kad nepritartų, jog Taryba pasisakytų ekspertiniais klausimais. Tarybos narių funkcijos yra apie procesų valdymą. Jei nevyksta reikiami procesai, Taryba gali pristatyti, inicijuoti veiksmus. Ji siūlė, kad Taryba teiktų pasiūlymus dėl procesų, ne dėl sprendinių.

D. Kabelkė priminė, kad dėl gynybinės sienos Valdymo plane yra numatyta priemonė 2.3. „Atnaujinti ir patvirtinti strategines kultūros paveldo apsaugos, įveiklinimo ir aktualizavimo programas, skirtas išsaugoti miesto medinei architektūrai ir gynybinei sienai“, gyvendinimas numatytas iki 2030 m. Šis veiksmas nėra prioritetinių veiksmų sąrašė, tačiau Tarybai nutarus, galima priemonės įgyvendinimą pradėti anksčiau (2027 ar 2028 metais).? D. Kabelkė taip pat atkreipė dėmesį, kad Valdymo plane nėra numatytos priemonės, skirtos naujos architektūros ar istorinių pastatų atstatymo gairių sukūrimui, tačiau Tarybai nusprendus, galima šią veiklą inicijuoti.

A. Gučas sakė, kad reiktų iš anksto planuoti priemonę dėl gynybinės sienos, ir taip jau esame atsilikę nuo gyvenimo.

R. Vaičekonytė-Kepežinskienė sakė, kad būtų gerai artimuoju metu nusimatyti parengti gaires. Remiantis gairėmis būtų galima formuluoti architektūrinių konkursų sąlygas.

V. Janušauskaitė sakė, kad gaires turėtų rengti ne VSAA, o ekspertų grupė. Pritaria, kad būtų gerai, jei 2027 m. gairės atsirastų. Statybos senamiestyje dažnai būna rezonansinės – būtų gerai turėti gaires ir jomis vadovautis.

D. Matusėvičė atkreipė dėmesį, kad yra parašyta D. Traškinaitės disertacija „Nauja architektūra istorinėje aplinkoje Vilniaus senamiestyje ir Kuršių nerijoje“.

Juozapas Blažiūnas papildė, kad yra ir S. Lasavickas rašęs šia tema. Jis siūlė gaires planuoti rengti 2028 ar 2029 m., nes reikės dar išdiskutuoti techninę specifikaciją, surinkti ekspertų grupę.

D. Kabelkė pasiūlė balsuoti, kas už tai, kad gaires pradėti rengti 2027 m. (12 balsų); kas už tai, kad gaires pradėti rengti 2028 m. (2 balsai).

Klausimu dėl Radvilų rūmų rekonstrukcijos D. Kabelkė pasisakė atkreipdama dėmesį, kad projektas jau buvo ne kartą svarstytas: vyko projektinių sprendinių viešinimas, yra gautas statybą leidžiantis dokumentas, kuriam pritarė ir kultūros paveldo apsaugą vykdančios institucijos. Savivaldybė nemato prasmės kvestionuoti statybą leidžiančio dokumento, tačiau sutinka, kad reiktų daugiau viešinti projekto sprendinius ir argumentus, kodėl būtent tokie sprendiniai pasirinkti.

R. Vaičekonytė-Kepežinskienė pasisakė dėl Radvilų rūmų rekonstrukcijos projekto ir atkreipė dėmesį, kad procesas jau įsibėgėjęs, neturint suformuluotų rekomendacijų dėl naujos architektūros istoriniame mieste negalime procesui daryti jokios įtakos. R. Vaičekonytė-Kepežinskienė atkreipė dėmesį, kad N. Puteikio parengta peticija šiuo klausimu yra politizuota, nedaug turi bendro su architektūra, tačiau

peticijoje remiamasi autoritetais, manipuliuojama jų pasisakymais ir būtų gerai šį reiškinį suvaldyti. Akcentuota, kad manant, jog kyla grėsmė Senamiesčio IVV (išskirtinei visuotinei vertei), procesui suvaldyti yra numatytos UNESCO procedūros – viena jų poveikio paveldui vertinimas. R. Vaičekonytė-Kepežinskienė pasiūlė inicijuoti šio projekto sprendinių poveikio paveldui vertinimo užsakymą ir svarstė, ar Patariamoji taryba gali tokį sprendimą priimti, ar deleguoti klausimą Priežiūros grupei, kurioje bus daugiau sprendimų priėmėjų.

D. Kabelkė informavo, kad projekto rengimo etape kalbėjo apie projekto sprendinių poveikio paveldui vertinimą su LNM direktoriumi, kuris nebuvo prieš ir toks siūlymas nebūtų jam naujiena. Tačiau Priežiūros taryba negali nurodyti atlikti poveikio paveldui vertinimo, gali tik suformuluoti siūlymą/rekomendaciją.

V. Janušauskaitė sakė, kad reikalavimas atlikti poveikio paveldui vertinimą yra už Tarybos kompetencijos ribų, tuo labiau, kad šiai dienai ne iki galo apibrėžta, kaip poveikio paveldui vertinimą reikėtų daryti. Pabrėžtina, kad projektas jau suderintas, investuotos lėšos, tad Taryba gali tik pažymėti, kad yra problema su poveikio paveldui vertinimo procedūromis.

S. Bugenienė sakė, kad Kultūros ministerija rengia Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo naują redakciją, kurioje bus apibrėžtas UNESCO poveikio paveldui vertinimo vykdymas – t.y. tarptautinių dokumentų nuostatos bus perkeltos į nacionalinio lygmens teisės aktą. S. Bugenienė atkreipė dėmesį į klausimą, kuriame etape turi būti atliekamas poveikio paveldui vertinimas, kuomet organizuojami architektūriniai konkursai.

I. Kliobavičiūtė papildė, kad Specialiajame plane numatyta, kad poveikio paveldui vertinimas atliekamas: 1) urbanistinio konkurso stadijoje; 2) architektūrinio sprendinio stadijoje. I. Kliobavičiūtė siūlytų vertinimą atlikti po urbanistinio konkurso, kad būtų galima suvokti, kokį turį gauname.

D. Kabelkė sakė, kad šio atvejo (Radvilų rūmų projekto) nepakeisime ir pritarė R. Vaičekonytės-Kepežinskienės mintims, kad projektas per toli pažengęs, nebūtų protinga šiuo metu vėl svarstyti projektinių sprendinių keitimą ir pasiūlė fiksuoti, kad reikia parengti poįstatyminius aktus dėl architektūrinių konkursų organizavimo tvarkos bei dėl aiškių kriterijų, nustatančių kurioje stadijoje būtų vykdomas poveikio paveldui vertinimas.

R. Vaičekonytė-Kepežinskienė pasidalino informaciją, kad Lietuvos nacionalinės UNESCO komisijos sekretoriatas nori suorganizuoti praktines dirbtuves – seminarą poveikio paveldui vertinimo tema. Yra parengtos naujos UNESCO gairės – planuojamas parengti jų vertimas.

V. Janušauskaitė sakė, kad Valstybinės kultūros paveldo komisija irgi nagrinėjo poveikio paveldui temą bei identifiko, jog didžiausia problema ta, kad šiuo metu poveikio paveldui vertinimas pagal UNESCO gaires nėra privalomas, t.t. – nėra kaip teisiškai įpareigoti statytoją atlikti poveikio IVV vertinimą.

1. NUTARTA:

- 1.1. Vietos valdytojas (VSAA) įpareigojamas kreiptis į Specialiojo plano rengėjus su prašymu Specialiajame plane numatytų vietas, kuriose galėtų būti vykdomas neišlikusių objektų atstatymas ar/ir atkūrimas.

- 1.2. Veiksmų plano priemonę 2.3. “Atnaujinti ir patvirtinti strategines kultūros paveldo apsaugos, įveiklinimo ir aktualizavimo programas, skirtas išsaugoti miesto medinei architektūrai ir gynybinei sienai” pradėti vykdyti 2027 m.
- 1.3. Numatyti per 2027 m. parengti gaires ar vadovą dėl naujos architektūros istorinėje aplinkoje. Atsakingas vykdytojas – VSAA.
- 1.4. Vietos valdytojas (VSAA) įpareigojamas kreiptis į Lietuvos Respublikos Kultūros ministeriją dėl Patariamąsios tarybos identifikuotos problemos, dėl poreikio nustatyti aiškius kriterijus, kurioje urbanistinio ir/ar architektūrinio konkurso stadijoje turi būti vykdomas poveikio paveldui vertinimas.

2. SVARSTYTA: Mykolo Juozapavičiaus klausimas dėl bendradarbiavimo tarp savivaldybės ir bažnyčios formų.

M. Juozapavičius papasakojo, kad kitos savivaldybės turi tvarkos aprašus, nustatančius religinės paskirties objektų ir jų aplinkos tvarkybos darbų finansavimo tvarką. Pavyzdžiui, Vilniaus rajono savivaldybėje skiriamas finansavimas religinėms bendruomenėms priklausančio turto remonto darbams. Visagino savivaldybėje netgi skiriamas finansavimas mažos vertės religiniams reikmenims įsigyti. Kėdainių savivaldybėje finansuojamas religinės paskirties pastatų pritaikymas neįgaliųjų poreikiams, medinės architektūros paveldo išsaugojimas. Kiekviena savivaldybė šį klausimą sprendžia savaip, tuo tarpu Vilniuje yra didžiausia paveldo religinių pastatų koncentracija. M. Juozapavičius informavo apie vykusią diskusiją su Vilniaus miesto meru, kurios metu, dėl įvairių aplinkybių, nutarta šią kadenciją neteikti svarstymui religinių pastatų tvarkybos darbų finansavimo iš miesto biudžeto klausimo. M. Juozapavičius siūlo rekomenduoti Vilniaus miesto savivaldybės administracijai inicijuoti Vilniaus miesto tarybos sprendimo projektą dėl galimybės finansuoti religinių pastatų ir jų aplinkos tvarkymo darbus.

D. Matusevičė sakė, kad jos atstovaujama evangelikų reformatų bendruomenė veikia savarankiškumo pagrindais. Buvusių Sinodo rūmų ir kapinių teritoriją Savivaldybė tvarko kaip viešąsias erdves, kaip savo nuosavybę. Išlikusių religinių ženklų ir sluoksnių yra daug, bet ne visi tvarkomi tos bendruomenės. D. Matusevičienė pabrėžė, kad kai kalbama apie UNESCO pasaulio paveldo vertybes, reikia pagalbos įtraukiant bendruomenę. Kėdainių, Biržų savivaldybės kviečia į mero pusryčius visų religinių bendruomenių atstovus, tuo tarpu Vilniuje artimesnio bendradarbiavimo pasigendama.

A. Gučas pritarė ir siūlė, kad maldos namai būtų visada atviri, dabar jie, išskyrus gal 2-3, paprastai ne pamaldų metu uždaryti (pvz. stačiatikių cerkvės atviros visada). A. Gučas akcentuoja, kad maldos namų atvirumas prisidėtų prie turizmo skatinimo, nors supranta, kad tuomet kyla apsaugos problemų.

A. Gučas pasisakė dėl galimų mečečių mieste statybų ateityje – reikėtų susitarti, kad niekur nebūtų statomi minaretai (kaip yra pvz. referendumu nutarta Šveicarijoje).

2. NUTARTA:

- 2.1. Vietos valdytojas (VSAA) įpareigojamas kreiptis į Vilniaus miesto savivaldybės administraciją dėl Tarybos rekomendacijos sukurti tvarką dėl religinių bendruomenių kilnojamojo ir

nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos ir maldos namų aplinkos tvarkybos bei pasirengimo tvarkybos darbams (programų paruošimo) finansavimo.

- 2.2. Vietos valdytojas (VSAA) įpareigojamas kreiptis į Vilniaus miesto savivaldybės administraciją dėl rekomendacijos įtraukti religines bendruomenes į jiems svarbių projektų svarstymą savivaldybės padaliniuose.
- 2.3. Vietos valdytojas (VSAA) įpareigojamas kreiptis į religines bendruomenes su kvietimu dalintis informacija apie jiems aktualius projektus ir klausimus per „Senamiesčio dialogo platformą“, kurią šiuo metu kuria VSAA.

3. SVARSTYTA: Trumpa apžvalga, kaip plano prioritetinių veiklų įgyvendinimas pasistūmėjo nuo sausio mėnesio.

D. Kabelkė pristatė lentelę „2026 m vykdomų veiksmų aptarimas“. Aptarti šiuo metu įgyvendinami veiksmai:

- Dėl p. 2.20 „Rengiant specialiuosius teritorijų planavimo dokumentus – Vilniaus senamiesčio tvarkymo planą ir Vilniaus pilių valstybinio kultūrinio rezervato tvarkymo planą – inventorizuoti ir atnaujinti nekilnojamojo kultūros paveldo, esančio Vilniaus senamiesčio teritorijoje, apskaitos duomenis“ pasisakė I. Kliobavičiūtė, kuri informavo, kad parengti Senamiesčio specialiojo plano pirminiai sprendiniai, jie derinami Kultūros paveldo departamente, sekantis etapas – viešinimas.
- Dėl p. 2.21 „Atnaujinti VSAA funkcijas“ kalbėjo J. Blažiūnas, kuris informavo, kad balandžio pabaigoje bus parengtos atnaujintos VSAA funkcijos. D. Kabelkė siūlė persiųsti funkcijas Patariamiosios tarybos nariams el. paštu ir paprašyti jų komentarų.
- Dėl p. 2.23 „Sudaryti Valdymo plano įgyvendinimo Priežiūros grupę“ S. Bugenienė informavo, kad parengtas Kultūros ministro įsakymo dėl Priežiūros grupės sudarymo projektas. Dar reikės darbo tvarka išsiųsti perklausimus renkamiems Priežiūros tarybos nariams, ar jie sutinka būti nariais, tad procesas užtruks.
- Dėl p. 4.18 „Įsteigti „Vilniaus senamiesčio dialogo platformą“ įtraukiai teritorijų planavimo pokyčių diskusijai ir sprendimų priėmimui užtikrinti“ J. Blažiūnas sakė, kad iš pradžių galvojo apie Facebook grupę (panašiai kaip yra Facebook grupė „Miesto planavimo diskusijos“). Bet nuspręsta, kad vyks gyvi susitikimai VSAA, kviečiant skirtingų pusių/interesų atstovus, vyks argumentuoti dialogai. J. Blažiūnas pabrėžė, kad reikia kuo greičiau reaguoti į Radvilų rūmų rekonstrukcijos, Šv. Onos skvero sutvarkymo, Tymo kvartalo ir panašius projektus. D. Kabelkė pastebėjo, kad tokios platformos efektyviam veikimui, reikia suprasti kokia bus jos struktūra, kad platforma nebūtų įprastų viešinio susitikimų formatas ir paprašė pateikti platformos veikimo principus/formatą. J. Blažiūnas atsakė, kad bus kviečiami skirtingoms interesų pusėms priimtini atstovai, bus moderatorius, kuris kuruos vykstantį dialogą (pavyzdžiui, kaip R. Paleckio laidoje „Prieštarauk“). D. Kabelkė paprašė platformos veikimo principus aprašyti ir atsiųsti Tarybos nariams, kurie gali turėti gerų ir konstruktyvių pasiūlymų. D. Matusėvičė akcentavo, kad gerus mediatorius galima rasti per „Lietuvos mediatorių rūmus“.
- Dėl p. 2.10 „Įgyvendinti Vilniaus Didžiosios sinagogos įamžinimo ir jos aplinkos sutvarkymo 2022 m. gegužės 25 d. memorandumo dėl veiksmų plano nuostatas, susijusias su teritorijos

tvarkymu” D. Kabelkė informavo, kad beliko nugriauti Sinagogos vietoje buvusio vaikų darželio pamatus ir perduoti sklypą Lietuvos žydų bendruomenei.

- Dėl p. 2.13 “Vykdėti sistemingą kultūros paveldo statinių pokyčių Vilniaus senamiestyje stebėseną, pasitelkiant dirbtinį intelektą“ D. Kabelkė informavo, kad derinami stebėsenos paslaugos įsigijimo viešųjų pirkimų dokumentai, o stebėseną planuojama toliau vykdyti, kol nėra lapijos.
- Dėl p. 2.14 “Humanizuoti VU bibliotekos kiemą“ J. Blažiūnas informavo, kad vyksta pokalbiai su VU vadovybe, idėja VU Bibliotekos kieme panaikinti automobilių stovėjimo aikštelę ir atverti kiemą galbūt galėtų būti įgyvendinta jubiliejiniiais metais (2029 m.).
- Dėl p. 2.18 „Parengti ir patvirtinti palėpių ir stoglangių įrengimo Vilniaus senamiesčio teritorijoje esančiuose pastatuose rekomendacijas“ ir p. 4.7 „Parengti gatvių dizaino, inžinerinės įrangos, dangų standartą, skirtą Vilniaus senamiesčio teritorijai“ D. Kabelkė informavo, kad reikia peržiūrėti esamas rekomendacijas ir tvarką, bendradarbiaujant su VSAA.
- Dėl p. 3.9 „Organizuoti konsultacijų sesijas dėl tvarkybos darbų besikreipiantiems kultūros paveldo pastatų savininkams“, VSAA atsakinga už šią priemonę. J. Blažiūnas informavo, kad 2025 m. buvo daug konsultacijų dėl atskirų pastatų (2 – 3 per savaitę). Darbas tęsiamas, įvyko jau 4-ios konsultacijos, bet finansavimas šiais metais daug mažesnis. D. Kabelkė pasiūlė pagalvoti apie prevencinės priežiūros specialistų įtraukimą; taip pat pagalvoti, ką galima padaryti dėl dekoru kabinimo reguliavimo.

D. Kabelkė pristatė priemones, kurios nėra prioritetingoje eilėje, bet planuojamos pradėti vykdyti 2026 m:

- Dėl p. 1.3 „Organizuoti kultūros paveldo objektų išsaugojimo ekstremaliųjų situacijų metu tarpinstitucinius mokymus“ D. Kabelkė informavo, kad šia tema vyko susitikimas/diskusija su KPD, taip pat šiuo klausimu būtų naudingas bendradarbiavimas su Vilniaus arkivyskupija. J. Blažiūnas informavo, kad VSAA planuojami mokymai gegužės mėnesį, kuriuose bus pristatyta Ukrainos patirtis, dalyvaus karys savanoris Arūnas Kumpis ir Raudonojo kryžiaus atstovai. M. Juozapavičius komentavo, kad kalbėjo ta tema su Valdovų rūmais ir atkreipė dėmesį, kad reikėtų visoms institucijoms suderinti veiksmus, siekiant išvengti veiklų dubliavimo. I. Kliobavičiūtė papildė, kad Architektų rūmai turi tos temos iniciatyvinę grupę (T. Mazūras ir kiti). S. Bugeniene siūlė įtraukti ir Kultūros ministeriją, kuri irgi planuoja mokymų projektą. D. Kabelkė pritarė, kad reikia visiems apjungti jėgas.
- Dėl p. 2.4. „Isteigti Miesto amatų centrą kaip mokymų, praktinių konsultacijų ir „pasidaryk-pats“ dirbtuvių (smulkiems remonto darbams su meistro priežiūra) vietą“ D. Kabelkė informavo, kad VSAA yra gavusi patalpas (rūsį), kur numatyta steigti Amatų centrą su dirbtuvėmis.

3. NUTARTA:

3.1. J. Blažiūnas pakartotinai persiunčia VSAA parengtą programą „Vilniaus istorinis centras: interpretacija, komunikacija ir sąmoningumo didinimas“ D. Kabelkėi, R. Vaičekonytei – Kepežinskienei ir S. Bugenienei, kurios pateikia pastabas ir pasiūlymus.

3.2. Kai bus parengtos, atsiųsti atnaujintas VSAA funkcijas Patariamąsios tarybos nariams ir paprašyti jų komentarų.

3.3. J. Blažiūnas atsiunčia „Vilniaus senamiesčio dialogo platformos“ aprašymą Patariamąsios tarybos nariams, kurie teikia komentarus ir pasiūlymus.

3.4. Sekančio Patariamąsios tarybos susitikimo laiką suderintį el. paštu (planuojama – gegužės mėnesio gale).

Posėdžio pirmininkė

Donata Kabelkė

Tarybos sekretorė

Jūratė Raugalienė